

Dankbaar gedenken wij
Paula Elisabeth Gesina Nortmann

echtgenote van Gerhardus Marinus Spit

Zij werd op 23 januari 1910 te Schüttorf geboren en ze is op 12 mei 1994 op Hemelvaartsdag te Oldenzaal overleden. Op dinsdag 17 mei hebben we haar na de gezongen uitvaartdienst in de plechelmusbasiliek te ruste gelegd op de Algemene Begraafplaats aan de Hengelosestraat te Oldenzaal.

Al op jonge leeftijd kwam Paula Nortmann naar Nederland. Daar leerde zij Gerard Spit kennen. Op 18 augustus 1936 zijn ze in het huwelijk getreden. Bijna 58 jaar hebben ze samen het leven in lief en leed gedeeld. Het was voorwaar geen gemakkelijk leven. Zeker de beginjaren, de oorlogstijd, de tijd van opbouw, waren zwaar. Er moest hard gewerkt worden. Samen begonnen ze een kruidenierswinkel. Paula zorgde voor het huishouden en de winkel. Voor iedereen had ze tijd en stond ze klaar. Dat was en is ook te merken aan de vele vrienden en kennissen die ze heeft. Contacten zijn altijd in stand gehouden; met haar hartsvriendin zelfs wekelijks.

Voor haar was het belangrijk dat ze haar man, kinderen, schoonzonen en later kleinkinderen en achterkleinkinderen bij zich had. Daar leefde ze voor. Iedere gelegenheid greep ze aan om iets met haar gezin, familie en vrienden te vieren. Hoogtepunten voor haar waren haar 25-jarig en 50-jarig huwelijksjubileum. Daarbij hield ze van traditie, gedenken en in herinnering houden

zonder dingen van deze tijd uit te sluiten. Ook was er een hechte band met haar familie in Duitsland.

Paula heeft ook zware en moeilijke momenten gekend. Het meest heeft ze geleden bij het verlies van Els, haar dochter. Dat verdriet heeft ze tot aan haar dood meege dragen. Iedere dag bad ze voor haar.

Gelukkig en dankbaar was ze voor de vele jaren die ze in goede gezondheid heeft mogen doorbrengen met haar man. Na een arbeidzaam leven verhuisde ze eerst naar de Walgaarden. Ze hield ervan uitgebreid te koken voor vader en kinderen die vaak werden uitgenodigd. Ze vond het fijn mensen van wie ze hield om zich heen te hebben. Toen het zorgen haar minder goed afging, konden ze samen naar de Molenkamp. Ook daar stond ze elk moment met de koffie klaar. Vele dagen en uren hebben ze in het Lutterzand doorgebracht, een voor haar geliefd plekje.

Na een kortstondige ziekte, moe van het leven met zijn mooie en moeilijke momenten, is ze van ons heengegaan. Dankbaar houden we haar in onze herinnering, een lieve zorgzame vrouw, moeder, groot- en overgrootmoeder. We zullen haar nooit vergeten.

Wij danken U voor uw belangstelling en medeleven.

G.M. Spit,
kinderen, (achter)kleinkinderen

Oldenzaal, 17 mei 1994